

عنوان مقاله:

جایگاه زیبایی شناسی در اندیشه سهروردی

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی و پنجمین کنفرانس ملی عمران، معماری، هنر و طراحی شهری (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

نگار ذبیحی نیا - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، موسسه غیرانتفاعی آیدانا، شیراز-

خلاصه مقاله:

شیخ شهاب الدین سهروردی ملقب به شیخ اشراق از حکمای بزرگ ایرانی-اسلامی در قرن ۶ هجری قمری، یکی از برجسته ترین متفکران این سرزمین است که در احیای اندیشه ایرانی و تلفیق آن با قالب اندیشه اسلامی گام های بلندی برداشته است. نوشتاری که در پی می آید، جستجویی است برای یافتن معنای زیبایی و تبیین نگاه خاص سهروردی بر این موضوع. شیوه بررسی، توصیفی-تحلیلی است و منابع مطالب به صورت کتابخانه ای گردآوری شده است. در این پژوهش ابتدا بحثی کلی پیرامون واژه زیبایی صورت گرفته و سپس دیدگاه جهان شناسی سهروردی با این نیت که بتواند چشم انداز تفکرات این حکیم را در حجم اندکی بیان کند ارائه شده، تا خواننده هم به شناخت کلی در مورد ایشان دست یابد. در این راه ابتدا عوالم چهارگانه هستی بیان شده و به دنبال آن خصایص زیبایی و ارتباط سایر واژگان و مفاهیم با آن مطرح شده و پس از بازخوانی رمز نور نزد سهروردی تاثیر این نوع نگاه در خلق و همچنین تبیین هنر اشراقی شناسایی شده است که اصلی ترین بحث زیبایی شناسی در قرآن و مناسب ترین گزینه برای تبیین هویت فرمی هنر اسلامی محسوب می شود. نتایج تحقیق موید مهم ترین ساحت بروز نور و مظهر آیه نور یعنی معماری اسلامی و بویژه معماری مساجد است.

کلمات کلیدی:

سهروردی، رمز، هنر اشراقی، حسن (زیبایی)، عالم خیال، نور.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1426957>

